

Вече не сме чужденци

Ключов стих: "Сега, прочее, не сте вече чужденци и пришълци, а съграждани на светиите и членове на Божието семейство."
Ефесяни 2:19

Избрано Писание:
Ефесяни 2:11-19

Един от прекрасните резултати, които получават онези, които от сърце приемат изкуплението, осигурено от кръвта на откупителната жертва на Исус, е, че след като се отдадат в безрезервно посвещение, те влизат в специални заветни отношения с Бога. Това споразумение означава нов статут за тези, които влизат в него, в който те вече не са отчуждени от Бога, а са считани за Негови синове. (Римляни 8:14-16; 1 Йоан 3:1,2). В хармония с това Павел казва на друго място: "Ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново". - 2 Коринтяни 5:17

В Ефесяни 2:8-10 апостолът казва, че само чрез вяра и чрез Божията благодат се придобива този нов статус на синовство. Няма дела, които ние можем да направим, за да го постигнем. Той казва, че "ние сме Негово творение". И все пак, след като постигнем това състояние, ние имаме способността чрез Христос Исус да извършваме угодни дела на Бога. Това е привидно парадоксално. От една страна, не бихме могли да вършим никакви дела, за да постигнем това ново взаимоотношение, но след като веднъж сме влезли в завета на синовство с Бога, можем, дори трябва да Му въздадем приемливи дела. Апостол Яков казва: "Вярата, ако няма дела, е мъртва." - Яков 2:17

Нашите дела като Божии деца са най-вече развитието и външната проява на плодовете на характера, заложили в Христос, нашата Глава. (Йоан 15:8; Галатяни 5:22,23). Приемливите дела включват също жертва и служба в полза на Господ, Неговата Истина и нашите събратя в Христос. - Римляни 12:1; Ефесяни 4:14,15; Галатяни 5:13

В нашия урок Павел казва, че вярващите езичници са били "чужденци от израилевото общество и пришълци към заветите на обещанието, без надежда и без Бог". (Ефесяни

2:12). Сега обаче е настъпило времето Христовата кръв да бъде ефикасна за всички, които имат слушащо ухо и сърце от вяра, независимо дали са юдеи или езичници. Всеки от тях имал възможност да заяви своя нов статут чрез предоставеното средство - Христос Исус.

За вярващите юдеи, които в продължение на много векове са били под "закона на заповедите", това означавало да излязат от този режим и да влязат в Христос. (стих 15). Било напълно доказано, че само свършен човек може да спазва тези предишни наредби и следователно да пожъне земните обещания, свързани с тях. Само Исус, който бил безгрешен, могъл да направи това. Той обаче пожертвал тези земни привилегии, за да осигури на човечеството, както на юдеите, така и на езичниците, спасителен път от робството на греха и смъртта. По този начин чрез Исус "ние и двамата [юдеи и езичници] имаме достъп чрез един Дух до Отца". - стих 18

В нашия ключов стих Павел заявява, че всички такива, които са влезли в тези нови взаимоотношения, независимо от предишния си статут, сега са част от една група - "Божие домоочадие". Този символичен "дом" има за основа "апостолите и пророците, а самият Исус

Христос е основният крайъгълен камък". (стих 20). След като строежът бъде завършен, като всеки член - всеки камък - бъде оформен и поставен на мястото си, той ще бъде не просто сграда, а "свят храм", "Божие жилище". (стихове 21, 22). Именно от този храм, разположен в символичния Нов Йерусалим, ще потекат благословенията към всички земни семейства в месианското царство. - Откровение 21:1-7,22-24